

SOPIMUS

Tanskan, Suomen, Norjan ja Ruotsin välillä valtakunnanrajojen yli ulottuvasta yhteistyöstä onnettomuustapauksissa ihmisiin, omaisuuteen tai ympäristöön kohdistuvien vahinkojen estämiseksi tai rajoittamiseksi

Tanskan, Suomen, Norjan ja Ruotsin hallitukset,

jotka ovat vakuuttuneet sopimusvaltioiden asianomaisten viranomaisten yhteistyön välttämättömyydestä tarpeellisen keskinäisen avunannon helpottamiseksi onnettomuustapauksissa rauhan aikana ja avustavan henkilöstön ja tarvikkeiden paikalle saannin jouduttamiseksi,

jotka pitävät tätä sopimusta alan muita pohjoismaisia monenvälisiä tai kahdenvälisiä sopimuksia täydentävänä puitesopimuksena,

ja jotka haluavat edelleen parantaa alan yhteistyötä,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Tämä sopimus koskee sopimusvaltioiden valtakunnanrajojen yli ulottuvaa yhteistyötä onnettomuustapauksissa ja uhkaavissa onnettomuusvaaratapauksissa ihmisiin, omaisuuteen tai ympäristöön kohdistuvien vahinkojen estämiseksi tai rajoittamiseksi.

Valtioiden tulee kansallisessa lainsäädännössään ja muissa määräyksissään siinä määrin kuin on mahdollista poistaa tällaisen yhteistyön esteet.

2 artikla

Jokainen sopimusvaltio sitoutuu antamaan onnettomuustapauksessa tai uhkaavassa onnettomuusvaaratapauksessa tarpeellista apua mahdollisuutensa ja tämän sopimuksen määräysten mukaisesti.

Mikäli kahdenvälisistä tai muista monenvälisistä sopimuksista ei muuta johdu, sovelletaan jäljempänä olevia 3—5 artikloiden määräyksiä.

3 artikla

1. Sopimusvaltion viranomainen, joka onnettomuustapauksessa vastaa toimenpiteistä ihmisiin, omaisuuteen tai ympäristöön kohdistuvien vahinkojen estämiseksi tai rajoittamiseksi, saa pyytää apua suoraan toisen sopimusvaltion asianomaiselta viranomaiselta. Se viranomainen, jolta apua pyydetään, ratkaisee voidaanko sitä antaa.

2. Apua pyytävän valtion viranomaiset ovat täydessä vastuussa pelastustöiden johtamisesta onnettomuuspaikalla, paitsi silloin kun onnettomuuspaikka sijaitsee toisen sopimuspuolen alueella. Apua antavan valtion henkilöstö on käytettävissä oman päällystönsä johdon alaisena ja toimii apua pyytävässä valtiossa omassa valtiossaan voimassaolevien palvelusmääräysten mukaisesti.

3. Apua pyytävän valtion velvollisuutena on pitää huolta siitä, että ajoneuvot, pelastustarvikkeet ja muut pelastustoimintaa varten mukaan otetut varusteet saadaan kuljettaa rajojen yli ilman maahantuonti- tai maastavientimuodollisuuksia samoin kuin vapautettuna veroista, tulleista ja maksuista. Ajoneuvoja, pelastustarvikkeita ja muita varusteita saa käyttää ilman erityistä lupaa apua antavassa valtiossa voimassa olevien määräysten mukaisesti. Pelastustoiminnan päätyttyä on ajoneuvot, pelastustarvikkeet ja muu varustus vietävä jälleen maasta niin pian kuin mahdollista. Pelastustoimintaharjoituksia koskevat vastaavat määräykset.

4. Mikäli apu käsittää sotilashenkilöstöä, valtion aluksia, valtion ilma-aluksia ja sotilajoneuvoja, joiden maahantuloon vaaditaan erityinen lupa, on apua pyytävän valtion avun-

pyynnön esittäneen viranomaisen hankittava sellainen lupa. Valtakunnan rajaa ei saa ylittää ennen kuin lupa on myönnetty.

4 artikla

Tämän sopimuksen mukaan annetusta avusta aiheutuneet kustannukset on maksettava seuraavasti:

1. Apua antavalla valtiolla on oikeus saada apua pyytävältä valtiolta korvaus toimenpiteistään aiheutuneista kustannuksista siinä määrin kuin ne liittyvät annettuun apuun.

2. Apua pyytävä valtio voi milloin tahansa peruuttaa avunpyyntönsä, mutta apua antavalla valtiolla on siinä tapauksessa oikeus niiden kustannusten korvaukseen, joita sille on aiheutunut.

3. Apua antavan valtion on aina oltava valmis antamaan tiedot avun arvioiduista kustannuksista apua pyytävälle valtiolle.

4. Kustannusten laskemisen perusteena on omakustannuseriaate.

5. Nämä määräykset eivät rajoita sopimusvaltioiden oikeutta periä kustannuksia takaisin kolmannelta osapuolelta muiden kansallisen lainsäädännön tai kansainvälisen oikeuden mukaisesti sovellettavien määräysten ja säännösten mukaisesti.

5 artikla

1. Apua pyytävä valtio vastaa vahingosta, joka sen alueella on aiheutunut tämän sopimuksen mukaan annetusta avusta. Apua pyytävä valtio on velvollinen vastaamaan oikeudenkäynnissä tai neuvottelemaan kolmannen osapuolen apua antavaan valtioon tai sen henkilöstöön kohdistamia vahingonkorvausvaatimuksia koskevasta sovinnosta. Apua pyytävä valtio vastaa kaikista oikeudenkäyntikuluista ja muista kustannuksista, jotka liittyvät sellaisiin vaatimuksiin.

2. Apua pyytävän valtion tulee korvata apua antavalle valtiolle viimeksi mainitun henkilöstöön kuuluvan kuolema tai henkilövahinko samoin kuin myös varusteiden tai tarvikkeiden menetys tai vahingoittuminen, joka on tapahtunut apua pyytävän valtion alueella avunannon yhteydessä.

3. Apua antava valtio vastaa vahingoista, jotka tapahtuvat sen omalla alueella.

4. Apua pyytävällä valtiolla on oikeus nostaa takautumiskanne tämän artiklan mukaisesti suorittamastaan korvauksesta sitä apua anta-

vaan henkilöstöön kuuluvaa vastaan, joka on aiheuttanut vahingon tahallisuudellaan tai törkeällä tuottamuksella.

6 artikla

1. Sopimusvaltioiden tulee antaa toisilleen tietoja pelastustoiminnan järjestämisestä ja toimivaltaisista viranomaisista omassa valtiossaan, samoin kuin lainsäädäntötoimenpiteistä ja muista tärkeämmistä muutoksista, joilla on merkitystä tämän sopimuksen kannalta.

2. Tämän sopimuksen soveltamiseksi käytännössä edellytetään kunkin sopimusvaltion asianomaisten viranomaisten olevan suorassa yhteydessä toisiinsa.

3. Tämän sopimuksen piiriin kuuluvia kokouksia pidetään tarvittaessa.

7 artikla

Sopimus tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua siitä, kun kaksi sopimusvaltiota on kirjallisesti ilmoittanut Ruotsin ulkoasiainministeriölle hyväksyneensä sopimuksen.

Sopimusvaltion osalta, joka sopimuksen voimaantulon jälkeen on ilmoittanut hyväksyneensä sopimuksen, tulee sopimus voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä kun Ruotsin ulkoasiainministeriö on vastaanottanut ilmoituksen.

Ruotsin ulkoasiainministeriö ilmoittaa kirjallisesti muille sopimusvaltioille näiden ilmoitusten vastaanottamisen ja sopimuksen voimaantulon ajankohdista.

8 artikla

Islanti voi liittyä tähän sopimukseen. Liittymiskirja on talletettava Ruotsin ulkoasiainministeriöön. Sopimus tulee voimaan Islannin osalta liittymiskirjan talletuspäivänä. Ruotsin ulkoasiainministeriö ilmoittaa kirjallisesti muille sopimuspuolille tallettamisajankohdasta.

9 artikla

Sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen kirjallisella ilmoituksella Ruotsin ulkoasiainministeriölle, joka ilmoittaa muille sopimusvaltioille sellaisen ilmoituksen vastaanottamisajankohdasta ja sen sisällöstä.

Irtisanominen koskee ainoastaan sitä valtiota, joka on irtisanonut sopimuksen ja tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin Ruotsin ulkoasiainministeriö on vastaanottanut irtisanomisilmoituksen.

10 artikla

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Ruotsin ulkoasiainministeriöön, joka toimittaa siitä muille sopimuspuolille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Tukholmassa 20 päivänä tammikuuta 1989 yhtenä tanskan-, suomen-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jonka kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.